

Це стане стимулом для зміцнення сімейних відносин, реєстрації шлюбу як підстави створення сім'ї з наслідками, які з цього випливають і отримують свій захист у сімейному законодавстві, а також народження та виховання дітей у повноцінних сім'ях.

Бреус Сергій Михайлович,

студент магістратури навчально -наукового інституту права та психології НАВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент, професор кафедри цивільно-правових дисциплін навчально -наукового інституту права та психології НАВС **Плахотнюк Н.В.**

ФУНКЦІОНУВАННЯ МІЖНАРОДНИХ ПУБЛІЧНИХ ТОРГОВЕЛЬНИХ ВІДНОСИН: НА ПРИКЛАДІ ЄВРОПЕЙСЬКОГО РЕГІОНУ

Світове торгове право пройшло значне становлення починаючи ще з давніх часів. Так чи інакше, а у зв'язку з неоднаковим географічним та економічним розвитком між державами постійно існували торговельні відносини. Відмінністю сучасного періоду тільки в тому, що ХХ та ХХІ століття характеризується «правом миру», тобто значним правовим регулювання позамілітарських способів у вирішенні будь-яких конфліктів між країнами, у тому числі і зовнішньоекономічних

Варто наголосити, що сучасний стан світових торгових зв'язків формує якісно новий етап взаємозв'язків між державами та свого роду стимулює поступовому зникненню політичних кордонів між країнами та формуванню економічних союзів та блоків, як сучасних способів інтеграції

Однак епоха, що настала, характеризується не тільки зростанням взаємозалежності й інтеграції держав світового співтовариства, але й спричиняє істотну трансформацію архітектури глобального мирного співіснування, у тому числі й в торговій сфері, яка склалася в часи біполярної світобудови. Глобалізація, що характеризується цивілізаційним порядком існування суспільства, заснованим на вільному глобальному (трансграничному) русі (циркуляції) головних економічних факторів: товарів, послуг, капіталів і осіб, відкрила перед державами не тільки широкі можливості співробітництва і розвитку, але й «висвітлила» раніше сховані між ними глибинні суперечності й протистояння, що прямо позначаються на системі світових господарських зв'язків.

Тому на сьогодні важливо дослідити сучасний стан торгових відносин між державами та інтеграційними об'єднаннями в період формування нового глобального правопорядку.

Так, становлення Європейського Союзу, як наднаціонального інтеграційного утворення супроводжувався започаткуванням якісно нової моделі торгівельної співпраці з іншими учасниками світового співтовариства. Загальна система преференцій не була започаткована в Європейському Союзі, проте вона була ним ефективно використана для гармонійного економічного розвитку насамперед тих країн, які розвиваються. Цей крок якнайкраще свідчить світову соціальновідповідальну політику даного інтеграційного утворення та є прикладом для багатьох країн з високими економічними показниками розвитку.

Що ж до Митного Союзу Білорусі, Казахстану та Російської Федерації (далі - МС) як інтеграційного об'єднання країн - членів экс- СРСР, то дослідження засвідчує наявність у даної міжнародної організації значних амбіцій щодо зміни головних гравців на торгівельній мапі світу.

Як не дивно це виглядає, проте саме наявність даного суб'єкта торгових відносин сприяє конкуренції у європейському регіоні. Проте виникає питання - чи дійсно МС є організацією трьох рівноправних країн? І чи в найближчому майбутньому МС готовий запроваджувати загальну систему преференцій для країн, що розвиваються? На ці та багато інших питань більшість вчених так і не можуть дати стверджувальну відповідь. Адже дане міждержавне об'єднання за ширмою формально-економічної інтеграції приховує суто державницько-політичні цілі відродження Радянського Союзу.

Поряд з цим, успішність МС на сьогодні оцінити досить складно. Вона може повторити долю численних попередніх спроб інтеграції в рамках СНД, але може й зробити ефективнішим функціонування торговельного блоку СНД, хоча й для меншої кількості учасників. Наразі важливо, аби всі учасники МС мали можливість спільно визначитися з інтеграційними заходами та власне цілями і послідовно втілювали їх у життя.

Не оминає цих процесів і Україна. Ще з кінця ХХ століття наша держава здійснила ривок на шляху до формування своєї національної зовнішньої економічної діяльності. Була прийнята значна кількість нормативно-правових актів. Проте на сьогодні, так і не було досягнуто тих цілей, які закріплені в Конституції України, а саме, що зовнішньополітична діяльність України спрямована на забезпечення її національних інтересів і безпеки шляхом підтримання мирного і взаємовигідного співробітництва з членами міжнародного співтовариства за загальновизнаними принципами і нормами міжнародного права.

Поряд з цим, розташована на перехресті важливих світових шляхів, Україна здавна була відкритою до торгівлі з багатьма країнами. Кардинальні зміни в політико-економічному устрої на початку 90 -х,

процеси демократизації та лібералізації, що нині відбуваються в державі, додали позитивного імпульсу розвитку й цієї сфери.

На нашу думку, Україна повинна стати інтеграційним ядром у торгівельній політиці країн, що розвиваються. Шлях до економічної інтеграції з ЄС або ж з Митним Союзом Росії, Білорусі та Казахстану повинен будуватися насамперед на чітких прагматичних засадах. Проте фактичний стан війни з Російською Федерацією, та її окупацією України, дає підстави стверджувати, що західноєвропейський вектор інтеграції є пріоритетним, життєво необхідним та безальтернативним.

Михальчук Дарія Сергіївна,

студент навчально-наукового інституту права та психології НАВС
Науковий керівник: викладач кафедри цивільно -правових дисциплін
навчально-наукового інституту права та психології НАВС **Лінік Є.П.**

ОСОБЛИВІСТЬ ЗАСТОСУВАННЯ ЕЛЕКТРОННОГО ЦИФРОВОГО ПІДПISУ У НОТАРІАЛЬНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

Інформаційні технології, бурхливий розвиток яких почався ще 90 - ті рр., докорінно змінили життя. Вже сьогодні факти свідчать: більшість обороту інформації та документів тепер ввозяться електронному вигляді, оскільки технологія електронного підпису здатна ще більше розширити можливості електронного документообігу, поширити його за всі сфери суспільної життя, розвитку доступних всім можливостей електронного бізнесу.

У країнах, де законодавчо закріплено поняття електронного підпису, не виходячи з дому або офісу, можливо безпечно і пізніше гарантовано здійснювати будь -які угоди; відстоювати своїх прав органів правопорядку, ведучи листування електронною поштою; декларувати свої доходи - у податкові органи; а такий анахронізм, як щоденні поїздки бухгалтера до банку реалізації платежів, взагалі давно забутий.

Нині важливим як для самих нотаріусів, так і для вчених, які займаються дослідженнями нотаріального процесу є питання про необхідність оптимізації документообігу шляхом використання електронного підпису, модифікації законів України, які присвячені цьому питанню та приведення їх у відповідність нормам міжнародного права.

Питання застосування електронного підпису при нотаріальному посвідченні правочину піднімалися вченими при коментуванні норм Цивільного кодексу у контексті вимог до письмової форми правочину, але такі коментарі досить короткі і в них має місце лише відсилка до Закону України «Про електронний підпис», що є цілком недостатнім на сьогодні. Питанням застосування нотаріусами електронного підпису в